

Sandy Brinck (S):

Det må jeg så se om jeg kan.

Med dette lovforslag bryder regeringen med grundlæggende principper i dansk sundhedspolitik. Sygdomsbehandling skal ifølge regeringen ikke længere være noget, man får på baggrund af, hvor syg man er, nej, regeringen indfører nu, at sygdomsbehandling afgøres af, hvor heldig du er, og hvor værdifuld du er for din arbejdsgiver.

Dette lovforslag indfører ikke alene et A- og B-hold i sundhedsvæsenet, nej, regeringen indfører nu et A-, B- og C-hold. Og hvordan det? Jo, når du er syg, ønsker regeringen, at du springer køen til behandling over, hvis du altså er så heldig, at din arbejdsgiver vil betale for det.

Det kræver jo selvsagt, at du har et arbejde. Det vil sige, at pensionister, arbejdsløse, børn og studerende bliver skubbet bagest i køen. Derudover kræver det, at din arbejdsgiver vil betale for lige nøjagtig *din* behandling. Regeringen ophæver nemlig kravet om, at hvis en virksomhed tilbyder sygdomsbehandling, skal det være til alle ansatte. Det vil sige, at en virksomhed kan vælge nøjagtig de ansatte, den vil.

Hvornår og hvor du får behandling for din sygdom, kommer i fremtiden til at afhænge af arbejdsgiverens vurdering af din nytte for virksomheden, ikke af, hvor syg du er. Kan du forholdsvis let erstattes af en anden ufaglært eller almindelig faglært arbejdskraft, eller er du højt specialiseret og svær at erstatte i sygdomsperioden? Det er det, der afgør, om du springer køen over – et logisk argument, hvis man er arbejdsgiver, men et dybt usympatisk grundlag at bygge sin sundhedspolitik på. Det er en syg tankegang, som vi desværre nok ikke kan tilbyde behandling for.

Regeringen vil altså have et A-hold, som er de medarbejdere, som virksomheden kalder nøglemedarbejdere, direktøren og andre ledende medarbejdere, et B-hold, som er de øvrige ansatte, som har *chancen* for at få tildelt en behandling af arbejdsgiveren for noget, og så et C-hold, som ikke har nogen som helst chance for at springe køen over, men tværtimod bliver skubbet bagest i køen, fordi de slet ikke er på arbejdsmarkedet.

Når Venstre slog til lyd for, at det var tid til forandring, glemte Venstre vist at fortælle, at Venstre ønsker at bryde den lige adgang til sygdomsbehandling, og at man som regeringsparti oven i købet vil give statstilskud til at plukke de heldige ud af køen. Det sagde de ikke. Nej, de

sagde faktisk lige det modsatte. Venstre og Det Konservative Folkeparti skrev i deres tidligere forslag fremsat her i Folketingssalen i oppositionstiden:

»Arbejdsgiverne kan ikke dele virksomhedens ansatte op i et A- og B-hold, således at kun enkelte medarbejdere omfattes af ordningen.«

Det står i det beslutningsforslag, som skatteministeren i øvrigt nu selv henviser til, til trods for at det er nøjagtig det, VK-regeringen nu gør.

Dette lovforslag viser med al tydelighed, at regeringen ønsker et Forsikringsdanmark, og at regeringen ikke ser noget problem i en ulige adgang til sundhedsvæsenet.

Man kan jo være enig eller uenig, men vi plejer alle sammen gerne at ville vide, hvad sådan noget koster. Med hensyn til det her lovforslag ved vi det dybest set ikke. Skatteministeren tænker på et tal og skriver så i bemærkningerne, at der er stor usikkerhed om det skøn. Og det undskyldes så med, at der ikke findes statistik. Se, det er jo en god grund, men så kan det undre, at skatteministeren ikke er voldsomt interesseret i at få noget statistik, som vi så i fremtiden kan budgettere ud fra.

Kl. 15.35

Jeg vil gerne sige til skatteministeren, at her er jo en oplagt mulighed for at sige: Nu vil jeg bevise, at Socialdemokraterne står og vrøvler i den sag. Sjovt nok har skatteministeren ikke lyst til at lave den dokumentation.

Vi er ved at lave et hul i statskassen. Vi ved bare ikke, hvor stort det er, og regeringen har såmænd heller ikke tænkt sig at følge udviklingen nøje og afdække, hvor mange penge fra fællesskassen som bruges på det, og da slet ikke, hvem det er, der egentlig får gavn af dette gode. Man kan ikke just påstå, at det er at have styr på statens finanser.

Det her forslag er uansvarligt, dybt usympatisk, og det har ikke Socialdemokratiets støtte.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Fru Colette Brix som ordfører. ... Undskyld, hr. Hans Andersen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge ordføreren for Socialdemokratiet: Hvad er den afgørende forskel på – som jeg opfatter det – at det kun skal være alkoholbehandling, man skal have skattefrihed for, at der ikke skal være skattefrihed for en række andre behandlinger, det her med, at man ikke skal gå